SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:1938

av Marcus Andersson (S)

Översyn av avskaffandet av rondbegränsningarna för professionell boxning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur de svenska reglerna för professionell boxning bättre kan harmoniera med regler och lagstiftning i övriga Europa – exempelvis gällande rondbegränsningarna – och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur risken för långvariga hjärnskador inom kampsport kan minskas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

2007 ändrade Sverige sin syn på professionell boxning. Antalet ronder har dock begränsat förutsättningarna för framför allt internationella tävlingar i Sverige. Detta gör att boxare får svårare att gå från amatörer till proffs. Efter 20 år är det dags att vi återigen moderniserar regelverket.

I dag är huvudregeln i Sverige att en professionell boxningsmatch får pågå maximalt 12 minuter effektiv tid, med ronder om högst 3 minuter och minst 1 minuts rondvila. Det motsvarar i praktiken 4 ronder × 3 minuter. Trots 12-minutersregeln kan längre

matcher tillåtas genom särskilda tillstånd. Domstolen konstaterade att Kampsportsdelegationen beviljat en majoritet av ansökningarna om längre matcher. Problemet enligt boxningsrörelsen är att sådana dispenser måste sökas i förväg och kan skapa praktiska problem vid sena förändringar av matchkort, vilket inte är ovanligt.

Framväxten av MMA (mixed martial arts) under 2000-talet är ett tydligt exempel på hur en ny kampsport växer fram och fungerar inom det nuvarande regelverket och enligt internationell standard. MMA är även en sport som är jämförbar med boxning när det gäller antalet professionella matcher en tävlande går per år.

Tittar man på statistiken över sporter som orsakar dödsfall och svåra skador ligger ingen kampsport i toppen. I stället toppas statistiken av hästsport, motorsport och alpint. När det gäller högst skaderisk per utövare är det motorsport, hockey och handboll som ligger i toppen. Ingen av dessa sporter är lika hårt reglerad som den professionella boxningen i Sverige.

Givetvis ska kampsport vara reglerad vid träning och tävling, oavsett om man är amatör eller proffs. Den senaste forskningen har också påvisat att det inte är antalet matcher i sig som är avgörande, utan den totala mängden huvudträffar under många år. Hård sparring står sannolikt för en mycket stor del av exponeringen.

Antalet matcher, långa matcher och många ronder ökar risken, men forskningen har i ökande grad flyttat fokus från enskilda tävlingar till den sammanlagda belastningen på hjärnan under hela karriären. En boxare som går få matcher men genomför hundratals hårda sparringronder kan utsättas för större total hjärnbelastning än vad antalet tävlingsronder ensamt visar.

Tittar man på hur det ser ut i de europeiska länderna har de inte valt att begränsa antalet ronder. Det intressanta är att den europeiska utvecklingen de senaste 20 åren inte främst har handlat om att minska antalet ronder. I stället har fokus legat på obligatoriska läkarundersökningar, hjärnundersökningar (MR/CT vid behov), karens efter knockout, medicinska avstängningar, neurologiska bedömningar och gemensamma licenssystem.

Det behövs en översyn om vad som behövs för att höja förståelsen för hård sparrning och minska hjärnskador för tävlande inom kampsportsklubbarna, hur kraven på tävlande kampsportare kan ses över och hur den medicinska tryggheten för tävlande kampsportare kan stärkas.

Marcus Andersson (S)